

M U N I
M E D

Edukační metody

Edukační metoda

Methodos (řecké slovo) – cesta k něčemu, postup k určitému cíli

- ❑ Cílevědomé a promyšlené působení edukátora, který aktivizuje edukanta v jeho učení tak, aby byly efektivně naplněny cíle učení (Juřeníková, 2010)

Při volbě metody VŽDY přihlédnout:

- ✓ k osobnosti edukanta
- ✓ zdravotnímu a psychickému stavu edukanta, věk
- ✓ dosavadním dovednostem, zkušenostem
- ✓ vytýčenému cíli, obsahu sdělení/učiva, formě edukace
- ✓ prostředí kde bude Ed. probíhat
- ✓ praktický aspekt, efektivnost, pozitivní přínos pro účastníky
- ✓ zkušenosti edukátora, schopnost zvládnout určité metody a prostředky – pg. vlohy

www.samdowning.com

Ed. metody v ošetřovatelství

(Nemcová, Hlinková, 2010, s. 165-166):

- **aktivita edukátora a edukanta** – *tradiční* (rozhovor, přednáška, vysvětlování, diskuse, demonstrace a nácvik) *alternativní* (hra, simulace, programové učení)
- **cíle Ed.** – metody na dosažení cílů – kognitivních, afektivních, psychomotorických
- **ošetřovatelských diagnóz** – řešení problému deficitu vědomostí a deficitu zručností
- **věku edukanta** – dětský, dospělý, geriatrický P/K
- **etapa (fáze) Ed. procesu** – metody motivační, expoziční, fixační a evaluační

Klasifikace výukových metod (Průcha, 2009, s. 196)

	Metody slovní	Metody názorně-demonstrační	Metody dovednostně-praktické
<u>Klasické</u> výukové metody	vyprávění vysvětlování přednáška práce s textem, knihou rozhovor	předvádění a pozorování práce s obrazem instruktáž	napodobování manipulování, laborování experimentování nácvik dovedností produkční metody
<u>Aktivizující</u> metody	Metody diskusní; heuristické, řešení problému; metody situační; metody inscenační; didaktické hry		
<u>Komplexní</u> výukové metody	Frontální výuka; skupinová a kooperativní výuka; partnerská výuka; individuální a individualizovaná výuka; samostatná práce žáků; kritické myšlení; brainstorming; projektová výuka; výuka dramatem; otevřené učení; učení v životních situacích; televizní výuka; výuka podporována PC		

Přednáška

**Úvod, cíl přednášky, smysl prezentace
Jádro – vlastní výklad, EB, příklady z praxe
Závěr**

- souvislý ucelený projev;
- objasnění rozsáhlejších, důležitých témat a teoretických informací
- **výhoda** – lze edukovat více osob najednou
- **nevýhoda** – pasivita účastníků, edukační cíl – pouze kognitivní oblast, minimální zpětná vazba – vhodnější je využít varianty interaktivní přednášky
- přednáškový cyklus - několik přednášek za sebou

Typy přednášek:

- týmová** – střídání 2-3 přednášejících na stejné téma; výhoda mnohostranný úhel pohledu, předvedení různého způsobu myšlení, střídání hlasu, tempa atd.
- princip „tiskové konference“** – sesbíráni dotazů před přednáškou, lektor zapracuje odpovědi do přednášky
- přednáška spojená s diskusí**
- ex katedra** – doslovné čtení textu, vhodná při nutnosti obeznámit posluchače s doslovným zněním textu
- interaktivní přednáška** – monolog lektora s dotazy, úkoly, cvičení

využití pomůcek a didaktické techniky – PC a dataprojektor, flip-chart, interaktivní tabule apod.

Důsledná příprava přednášejícího

Vysvětlování

- využití v případě, nemůžeme-li se opřít o edukantovi předchozí zkušenosti

Cíl - pochopení příčin, souvislostí, podstaty zkoumaného jevu

- kognitivní

Uplatnit – systematičnost, logiku, souvislost a návaznost, srozumitelnost, fakta

Vhodné doplnit – názornými pomůckami (modely, schémata atd.)

Rozhovor

- účel – sběr informací, sdělení nových poznatků, upevnění a opakování již probraného

Zásady kladení otázek:

- ❖ důsledná příprava
- ❖ spisovný a kultivovaný projev
- ❖ jasná, srozumitelná, jednoduchá K. (vyhnout se souvětím, odborným výrazům, slangu atd.)
- ❖ nesmí být sugestivní
- ❖ logická posloupnost
- ❖ 1 otázka = 1 problém
- ❖ čas na promyšlení, trpělivost
- ❖ vyhnout se jednoslovným odpovědím Ano/Ne
- ❖ odpovědi edukanta – správná, částečně správná, nesprávná

Přípravná a plánovací fáze rozhovoru

S kým?

S kterým P/K bude, chce, potřebuje K.

Proč?

Cíl rozhovoru

Co?

Obsah rozhovoru vyplývající z cíle

Jak?

Formulace otázek, uplatnění zásad správného
vedení rozhovoru

Kdy?

Kde?

Diskuse

- Argumentace
- Prezentace vlastních myšlenek, znalostí, nápadů
- Úspěšný průběh – vhodně zvolené téma; prostředí; diskutující, moderátor (edukátor, kt. diskusi řídí)

Moderátor/edukátor: důsledná příprava a zkušenosti, sleduje průběh diskuse, usměrňuje ji a řídí (čas, odbíhání od témat atd.) na závěr nutné shrnutí, mylné závěry uvést na pravou míru

Výhoda – aktivita zapojených členů

Nevýhoda – 1-2 dominantní členové ve skupině; diskuse se ubírá jiným směrem

Optimální počet 6-8 členů (při větším počtu účastníků diskuse se doporučuje vytvořit menší skupinky

Heuristická metoda – dle Zelina, M.

Definuj problém

Informuj

Tvor řešení

Ohodnot' řešení

Realizuj řešení

Instruktáz a praktické cvičení

– Instruktáz

- ❖ teoretický úvod před praktickou činností – info - výstižné, strukturované
- ❖ navazujeme na již osvojené teoretické znalosti edukanta
- ❖ nejčastěji – slovem (možné doplnění o písemný materiál)

1. ukázka

- ❖ osvojení si psychomotorické dovednosti
- ❖ prvé předvedení – pomalejší, názorné, se slovním komentářem, důrazem na správnost provedení
- ❖ zopakovaní postupu – v tempu, kt. má edukant dosáhnout
- ❖ upozornění na event. chyby, kt. by se mohl edukant dopustit a vyvarovat

Praktické cvičení = vlastní nácvik

- ❖ individuální V skupinový (2 a více osob ≤ 10)
- ❖ etapovitý nácvik v krocích;
- ❖ demonstrace osvojené činnosti jedním z edukantů (slovní komentář edukátora, upozornění na event. chyby, kt. by se edukanti mohli dopustit)
- ❖ praktický nácvik všech edukantů ve skupině

První nácvik – náročný, nekoordinovaný

Edukant – „příznivý“ /stabilizovaný stav (ne akutní fáze nemoci)

Edukátor – **příprava** na nácvik, čas, trpělivost, koncentrace, vstřícnost, motivace
detekce chyb hned na začátku (špatně osvojený přístup se těžko napravuje!)

Demonstrace činnosti

vhodná metoda pro individuální Ed. nebo nácvik v malé skupině

Zásady:

- po demonstraci činnosti má následovat motorický tréning (nácvik konkrétní zručnosti)
- důsledná příprava
- prostor pro vidění a slyšení

Metoda tištěného slova (Práce s textem) I.

- leták, brožura, plakát, článek v časopisu/knize
 - nesmí být jediným zdrojem edukace
- výhoda – oslovení větší cílové skupiny; pro P/K s poruchou sluchu

Zásady:

- materiál v písemné formě – ZP musí znát jeho obsah a orientovat se v něm
- poskytnout materiál pouze edukantům – cílové skupiny (věk, gramotnost, smyslové vnímání, zdravotní problém atd.)
- doplnit další metodou – vysvětlení, konzultace

Metoda tištěného slova (Práce s textem) II.

Zásady sestavení písemného materiálu:

- jasný cíl
- cílová skupina
- využití – pro celou skupinu, nebo nutná korekce určité informace pro určitý typ edukantů
- jazyk a styl přizpůsobit „čtenářům“ a účelu, kterému má posloužit
- grafický dizajn – čitelnost, obrázky pro lepší pochopení, musí „oslovit a zaujat“
- respektovat specifika zdravotnického zařízení, vycházet ze standardů a norem

Konzultace

- setkání s odborníkem, poradcem
- projednání problému edukanta
- vyjasnit nejasnosti
- zkonzultovat doporučení, opatření

kombinace s instruktáží, vysvětlováním

Brainstorming

- v časovém limitu získat, co nejvíce nápadů na dané téma (cca do 45', 12 osob)
- skupinový výkon – předpoklad, že lidé ve skupině, na základě podnětů ostatních, vymyslí více, než by vymysleli jednotlivě

Zásady:

- **žádné hodnocení** – nekomentovat, nehodnotit
- **podpora uvolněné atmosféry** – vhodné je neformální prostředí, dobrá nálada
- **všechno zapisovat** – pouze 1 zapisovatel

Nevýhody - obava z hodnocení

- blokování výkonu (mluví vždy pouze 1 osoba ze skupiny)

Brainwriting

- Účastníci sedí kolem stolu rozdělení do skupin po 6; každý má před sebou list papíru s nadepsaným tématem brainwritingu.
- Na povel moderátora má každý účastník přesně 5', aby na svůj papír napsal (popsat/vysvětlit) 3 nápady.
- Po 5' posunou svůj papír o jedno místo dále (např. všichni doleva)
- Všichni si přečtou 3 předešlé nápady a přidají 3 nové, další (mohou se inspirovat již popsanými podněty, nebo zapisují zcela nové myšlenky; neopakují nápady, které napsali již na předchozí papír).
- Po uplynutí dalších 5' se kola opakují až do okamžiku, kdy se každému účastníku vrátí jeho původní papír.
- Jakmile se skončí, nápady se přečtou, prodiskutují a zhodnotí tak, jako každé jiné brainstormingové sezení.

Výhoda – odpadá ostých účastníků, lepší koncentrace na problém

Buzz group – bzučící skupiny

- Aktivizace edukantů po delším časovém úseku bez aktivity – prodiskutují problém ve dvojici – odpovědi na jejich dotazy

E-learning

- sebevzdělávací metoda
- vzdělávací proces, využívající informační a komunikační technologie – k tvorbě kurzů, k distribuci studijního obsahu, komunikaci mezi studenty a pedagogy a k řízení studia;
- ne/výhody
- dělení podle obsahu: otevřené – k dispozici všem zájemcům o studium
uzavřené – pro specifický okruh studentů (CVŽ NLZP, předměty na LF MU)

Hra

- na začátku obeznámit s cílem, úkoly a pravidly – hra by se neměla přerušovat
- vhodné prostory
- zohlednění času , který hra vyžaduje

(pexeso, puzzle, křížovky... PC hry s edukačním zaměřením pro mládež – DM

<http://www.brumlik.estranky.cz/file/875/primarec.htm>

<https://www.umimecesky.cz/prehled-temat>

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.Mobiab.MyDiabetic>

Simulace

- Učení na základě modelové situaci – příprava P/K na reálnou situaci
- Ed. rodičů o febrilních křečích, nácvik PP, diabetik/celiak výběr vhodného jídla z jídelního lístku

K dalším metodám patří:

- Alternativní metody – *kruh rozhodnutí, karta očekávání, pravda nebo lež, kognitivní mapování, pořadí nanástěnce, drž se svého plánu*
- Modifikované metody – životní přímka, kruh, snow-balling

Tab. 3.4. Alternatívne metódy využívané v ošetrovateľstve (modifikované podla Hlinkovej, 2002)

SESTERSKÁ DIAGNÓZA: DEFICIT VEDOMOSTÍ	
DIDAKTICKÁ METÓDA	CHARAKTERISTIKA METÓDY
<i>Metóda načúvania a interpretácia stavu ohrozenia, nebezpečenstva</i>	Edukant pozorne počúva príbeh pacienta s rovnakou diagnózou. Keď si myslí, že pacient v príbehu robí niečo nebezpečné, čo ohrozuje jeho zdravie, upozorní sestru, alebo si robí poznámky. Napokon spolu vedú rozhovor o vhodnom alebo nevhodnom správaní pacienta s rovnakými zdravotnými problémami.
<i>Kruh rozhodnutí</i>	Edukant rozmýšľa nad dôsledkami rozhodnutí týkajúcich sa jeho zdravotného stavu.
<i>Karta očakávania</i>	Edukant si sám alebo so sestrou navrhne vlastný súbor očakávaní.
<i>Pravda alebo klamstvo</i>	Edukátor poskytne pacientovi výroky, ktoré súvisia s téhou edukácie, pričom len polovica výrokov je správna; pacient musí kartičky s výrokmi usporiadať podľa správnych a nesprávnych tvrdení.
<i>Kognitívne mapovanie</i>	Edukant v priebehu edukácie vytvára kognitívne mapy, jasne a tvorivo označí to, čo sa naučil alebo čo plánuje urobiť, čo chce vedieť.
<i>Poradie na nástenke</i>	Edukant dostane kartičky, kde sú napísané rôzne aktivity pre pacienta na zvládnutie nejakého konkrétneho problému; očísluje ich a zoradí na nástenku, čo by urobil ako prvé, druhé atď.
<i>Drž sa svojho plánu</i>	Edukant by sa pomocou tejto metódy mal pevne rozhodnúť, že bude používať získané vedomosti z praxe; kľúčom je kombinácia, situácia a môj plán.
SESTERSKÁ DIAGNÓZA: DEFICIT ZRUČNOSTÍ	
<i>Demonštrácia</i>	Edukant napr. získava zručnosti pri samovyšetrení pomocou modelu, na ktorom má možnosť precvičiť si tieto jednotlivé výkony.
<i>Môj chorý kamarát (bábika)</i>	Dieťa sa pomocou bábiky veľkosti dieťaťa oboznamuje s očakávanými diagnostickými a terapeutickými postupmi, prípadne ho ošetruje samotné dieťa (napr. kolostómia, aplikácia inzulínu).
<i>Pexeso</i>	Ide o aktívny a zábavný spôsob opakovania vedomostí; edukátor pripraví dvojice kartičiek, na jednej z dvojice je problém, pojem, názov, obrázok a na druhej strane vysvetlenie pojmu, aktivity, čo má dieťa robiť; úlohou bude priradiť k sebe kartičky s rovnakým obsahom.

Alternativní metody využívané v ošetrovateľství

Modifikované metody využívané v ošetrovateľství

DIDAKTICKÁ METÓDA	CHARAKTERISTIKA METÓDY
ŽIVOTNÁ LÍNIA – PRIAMKA	Na priamku sa naznačia životné udalosti – narodenie a súčasnosť, v druhej časti sa naznačí ochorenie, zdravotný problém. Edukant sa zamyslí, čo chce on a jeho rodina dosiahnuť, aké zmeny môžu realizovať vo svojom živote a pod.
Kruh	V strede kruhu sedí lekár, sestra alebo člen edukačného tímu a oproti nim sedia edukanti. Kladú sa otázky a využívajú sa argumenty na rozvoj empathických schopností a asertívneho správania, prípadne iných schopností.
Brainstorming	Cieľom je získať čo najväčší počet návrhov, postojov, názorov a myšlienkových nápadov v čo najkratšom čase. Metóda má zvláštnu prednosť – zjednocuje skupinu, teda je vhodnejšia pre skupinovú edukáciu.
Heuristická metóda – DITOR	D: definuj problém, I: informuj sa, T: tvor riešenia, O: ohodnoť riešenia, R: realizuj riešenie Možné využitie: pri vyučovaní napr. problematiky riešenia problémov prostredníctvom rôznych techník.
Bzučiace skupiny (buzz groups)	Cieľom je aktivizácia edukantov po dlhšom časovom úseku bez aktivity. Vhodné je kombinovať túto metódu napr. s metódou vysvetľovania. Edukanti zvyčajne v priebehu určeného časového limitu prediskutujú tému v dvojiciach a potom môžu nasledovať odpovede na ich otázky.
Analýza prípadu (case study)	Metóda je založená na prešetrení, analýze a diagnóze podrobného opisu problému alebo situácie. Problém môže byť skutočný alebo simulovaný, metóda vyžaduje vnorenie sa do problému a jeho následné rozlúštenie.
Hranie rolí (role play)	Táto metóda umožňuje demonštráciu schopností, nápadov, predstáv a pocitov v simulovaných situáciách na základe skutočnej životnej skúsenosti.
Kruhy (rounds)	Edukanti sedia v kruhu a vyjadrujú sa k danej téme jeden po druhom. Metódu možno využiť na hodnotenie, riešenie problému, pozitívnu motiváciu alebo na zoznamovanie.
Snehová guľa (snow-balling)	Edukanti dostanú individuálny čas na premyslenie danej témy a potom o nej diskutujú v skupinách najskôr v dvojici, potom vo štvorici; skupiny sa spájajú až do vytvorenia celej skupiny. Práca v malých skupinách znižuje aktivity dominantných klientov.
Situačné metódy	Predmetom analýzy je ucelená reálna situácia konfliktného charakteru zo života z praxe. Cieľom je vecný rozbor situácie, jadra problému, ale aj rozbor správania aktérov tejto situácie.

Literatura

- Bajer, I. Brainwriting: efektivnější než brainstorming? online dostupné <http://www.mitysehotovo.cz/2013/09/brainwriting-efektivnejsi-nez-brainstorming/> staženo 12.3.2015
- Magurová D., Majerníková L. *Edukácia a edukačný proces v ošetrovaní*, Martin: Osveta, 2009, s. 155, ISBN 978-80-8063-326-4
- Nemcová J., Hlinková E. *Moderná edukácia v ošetrovaní*, Martin. Osveta, 2010, s. 259, ISBN 978-80-8063-321-9
- Palán, Z. Andromedia.cz: Přednáška online dostupné z <http://www.andromedia.cz/andragogicky-slovnik/prednaska> staženo 12.3.2015

Literatura

- Wikipedie: Brainstorming online dostupné z <http://cs.wikipedia.org/wiki/Brainstorming> staženo 12.3.2015
- Průcha Jan *Pedagogická encyklopédia*, Praha: Portál, 2009, s. 936. ISBN 978-80-7367-546-2.
- Juřeníková, P., *Zásady edukace v ošetřovatelské praxi* Praha: Grada, 2010, s. 80. ISBN 978-80-247-2171-2
- Průcha, J. *Moderní pedagogika*, 5. aktualiz. a doplněné vydání, Praha: Portál, 2013, ISBN 978-80-262-0456-5.